

Ministerul Finanțelor Publice

**Agenția Națională de Administrare Fiscală
Direcția Generală a Finanțelor Publice a
județului Suceava
Biroul Soluționare Contestații**

**DECIZIA NR. ____1____
din ____04.01.2010____**

**privind soluționarea contestației formulate de
SC X X SRL Suceava cu sediul în municipiul Suceava,
str. X, nr.X, bl.X, Sc.X, ap.X, jud. Suceava
înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului
Suceava sub nr. X din X**

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava a fost sesizată de Administrația Finanțelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii Suceava prin adresa nr. X din 25.11.2009, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava sub nr. X din 25.11.2009 cu privire la contestația formulată de SC X X SRL Suceava.

SC X X SRL Suceava cu sediul în municipiul Suceava, str. X X nr. x, sc.x, bl.x E, ap.x, jud. Suceava contestă măsurile stabilite prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale nr. X din 13.10.2009, emisă de Administrația Finanțelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii Suceava, privind suma totală de X lei, reprezentând accesorii aferente obligațiilor fiscale de plată din care aferente impozitului pe profit în sumă de X lei și aferente TVA în sumă de X lei.

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art. 207 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 205 și 209 alin (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, privind Codul de procedură fiscală, republicată, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava este investită să se pronunțe asupra contestației.

I. SC X X SRL Suceava contestă măsurile stabilite prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale nr. X din 13.10.2009 emisă de Administrația Finanțelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii Suceava, privind suma totală de X lei reprezentând accesorii aferente obligațiilor fiscale de plată din care aferente impozitului pe profit în sumă de X lei și aferente TVA în sumă de X lei.

În susținerea contestației, petenta precizează că, în urma inspecției fiscale generale efectuate de către inspectorii din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului Suceava – Activitatea de inspecție fiscală, în perioada 10 – 14 septembrie 2009, a fost emisă Decizia de impunere nr. X înregistrată în 23.09.2009, prin care au fost stabilite obligații fiscale suplimentare.

Astfel prin Decizia de impunere nr. X/23.09.2009 au fost stabilite obligații fiscale suplimentare la TVA și impozit pe profit, pentru care au fost calculate obligații de plată accesorii.

Potrivit Deciziei de impunere nr. X/23.09.2009, calculul obligațiilor de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale stabilite suplimentar de către inspecția fiscală, s-a făcut până la data de 14.09.2009.

Petenta precizează că, ulterior, la data de 13.10.2009, Administrația Finanțelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii a județului Suceava a emis Decizia nr. X prin care au fost stabilite obligații de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale stabilite prin Decizia de impunere nr. X/23.09.2009, calculate de la data de 14.09.2009 până la data de 01.10.2009 (dată la care s-a făcut plata obligațiilor stabilite prin Decizia de impunere nr. X/23.09.2009).

Prin Decizia nr. X, s-au stabilit majorări de întârziere aferente impozitului pe profit în sumă de **X lei** și majorări de întârziere aferente TVA în sumă de **X lei**.

În drept, petenta susține că își întemeiază contestația pe dispozițiile art. 119 alin. 1 din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală republicată, de unde se reține că majorările de întârziere se datorează „*pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată*” iar potrivit titlului „Termenele de plată din același act normativ, art. 111 alin. (1) și (2), stipulează:

„(1) Creanțele fiscale sunt scadente la expirarea termenelor prevăzute de Codul fiscal sau de alte legi care le reglementează.

(2) Pentru diferențele de obligații fiscale principale și pentru obligațiile fiscale accesorii, stabilite potrivit legii, termenul de plată se stabilește în funcție de data comunicării acestora, astfel:

a) dacă data comunicării este cuprinsă în intervalul 1 - 15 din lună, termenul de plată este până la data de 5 a lunii următoare;

b) dacă data comunicării este cuprinsă în intervalul 16 - 31 din lună, termenul de plată este până la data de 20 a lunii următoare.”

Petenta consideră că prevederile legale invocate sunt suficient de clare și că prin excepție față de prevederile art. 111 alin.(1) unde se specifică cadrul general cu privire la termenele la care sunt scadente creanțele fiscale, la art. 111 alin. (2) se stipulează că pentru diferențele de obligații fiscale principale, precum și pentru obligațiile fiscale accesorii, stabilite potrivit legii, termenul de plată se stabilește în funcție de data comunicării acestora.

Față de prevederile legale citate și data la care i-a fost comunicată Decizia de impunere nr. X respectiv 23.09.2009, rezultă că termenul de plată pentru diferențele de obligații fiscale stabilite prin acest act este până la data de 20 octombrie 2009.

Având în vedere cele prezentate anterior, petenta consideră că, atât timp cât termenul de plată scadent pentru diferențele de obligații fiscale stabilite prin Decizia de impunere nr. X/23.09.2009 este până la 20 octombrie 2009 (plata făcându-se în 2.10.2009) și majorările de întârziere se datorează pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, fapt pentru care nu se poate înțelege și accepta rațiunea legală pentru care a fost emisă Decizia nr. X din 13.10.2009, prin care s-au calculat majorări de întârziere suplimentare.

De asemenea, contestatoarea subliniază faptul că în conținutul Deciziei de impunere nr. X la punctul 4 Termenul de plată, se precizează *„Diferența de impozit, taxă sau contribuție constatată de organele de inspecție fiscală și stabilită de plată precum și obligațiile de plată aferente acestora se plătesc în funcție de data comunicării prezentei”*.

În susținerea contestației petenta precizează că temeiul invocat în adresa Direcției Generale a Finanțelor Publice a Județului Suceava A.F.P.C.M nr. X/22.10.2009, respectiv prevederile art. 120 alin.2, nu este aplicabil în acest caz întrucât, pe de o parte, art. 120 alin. 2 se referă la diferențele suplimentare de creanțe fiscale rezultate din corectarea declarațiilor contribuabililor sau modificarea unei decizii de impunere, iar pe de altă parte, textul legal invocat nu contrazice faptul că scadența obligațiilor fiscale stabilite prin Decizia de impunere nr. X/23.09.2009 este de până la 20 octombrie 2009 și nu stipulează alte termene scadente pentru creanțele fiscale decât cele prevăzute la art.111.

II. Prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale nr. X din 13.10.2009, întocmită de Administrația Finanțelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii Suceava, s-au stabilit în sarcina SC X X SRL Suceava, majorări de întârziere în sumă de X lei.

Pentru plata cu întârziere a impozitului pe profit și a TVA s-au calculat accesorii astfel:

- pentru impozitul pe profit în sumă de **X lei**, s-au calculat accesorii pentru perioada 14.09.2009 – 2.10.2009 în sumă de **X lei**;
- pentru TVA s-au calculat accesorii astfel:
- pentru perioada 14.09.2009 – 25.09.2009, la debitul în sumă de **X lei**, s-au calculat accesorii în sumă de **X lei**;
- pentru perioada 25.09.2009 – 02.10.2009, la debitul în sumă de **X lei**, s-au calculat accesorii în sumă de **X lei**;
- pentru perioada 25.09.2009 – 02.10.2009, la debitul în sumă de **X lei**, s-au calculat majorări în sumă de **X lei**.

III. Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei și având în vedere motivațiile petentei în raport cu actele normative în vigoare pentru perioada verificată, s-au reținut următoarele:

1. Referitor la suma totală de X lei, reprezentând majorări de întârziere din care aferente impozitului pe profit în sumă de X lei și aferente TVA în sumă de X lei, stabilite prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale nr. X din 13.10.2009, întocmită de Administrația

Finanțelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii Suceava, cauza supusă soluționării este dacă societatea datorează aceste sume în condițiile în care diferențele de obligații fiscale stabilite prin Decizia de impunere nr. X din 23.09.2009 au fost achitate până la termenul de scadență, precizat în decizia de impunere.

În fapt, pentru neplata la scadență a impozitului pe profit în sumă de **X lei** și a taxei pe valoare adăugată în sumă de **X lei** individualizate prin Decizia de impunere nr. X/23.09.2009 s-au calculat pentru perioada 14.09.2009 – 2.10.2009 majorări de întârziere în sumă totală de **X lei** din care aferente impozitului pe profit în sumă de **X lei** și aferente TVA în sumă de **X lei**.

În drept, în speță sunt aplicabile următoarele:

- Referitor la majorările de întârziere, sunt aplicabile prevederile **art.119 și art. 120** din OG 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, unde se precizează:

„ART. 119

Dispoziții generale privind majorări de întârziere

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen majorări de întârziere.

(...)

(3) Majorările de întârziere se fac venit la bugetul căruia îi aparține creanța principală.

(4) Majorările de întârziere se stabilesc prin decizii întocmite în condițiile aprobate prin ordin al ministrului economiei și finanțelor, cu excepția situației prevăzute la art. 142 alin. (6)”.

„ART.120

(1) Majorările de întârziere se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv.

(...)”

Din textele de lege se înțelege că se datorează majorări de întârziere pentru obligațiile de plată care nu au fost achitate la scadență.

Aceste majorări se calculează pentru perioada cuprinsă între data scadenței sumei datorate și data achitării aceluși debit.

Din documentele existente la dosarul cauzei se reține că taxa pe valoare adăugată în sumă de **X lei**, care a generat majorările de întârziere în sumă totală **X lei** și impozitul pe profit în sumă de **X lei**, care a generat majorările în sumă de **X lei**, au fost stabilite suplimentar prin Decizia de impunere nr. X/23.09.2009 pentru perioada 01.01.2007-30.06.2009.

În ceea ce privește data scadenței pentru TVA, sunt aplicabile în acest sens prevederile art. 156² alin.1 și art. 157 din Legea 571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare, în vigoare în perioada supusă verificării:

ART.156²

„Decontul de taxă

(1) Persoanele înregistrate conform art. 153 trebuie să depună la organele fiscale competente, pentru fiecare perioadă fiscală, un decont de taxă, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care se încheie perioada fiscală respectivă.”

(...)

ART. 157

„Plata taxei la buget

(1) Orice persoană trebuie să achite taxa de plată organelor fiscale până la data la care are obligația depunerii unuia dintre deconturile sau declarațiile prevăzute la art. 156² și 156³.”

(...)

Rezultă de aici că un contribuabil are obligația de a declara la organul fiscal TVA datorată și acest fapt se realizează până la data de 25 inclusiv ale lunii următoare celei în care se încheie perioada fiscală respectivă.

De asemenea, taxa astfel declarată trebuie achitată până la data la care contribuabilul are obligația de a depune deconturile sau declarațiile privind TVA, deci până la data de 25 inclusiv ale lunii următoare celei în care se încheie perioada fiscală respectivă.

În cazul de față, în urma verificărilor efectuate s-a constatat că petenta a dedus eronat TVA în perioada 01.01.2007 - 30.06.2009, fapt ce a condus la emiterea Deciziei de impunere X/23.09.2009, prin care s-a stabilit TVA suplimentară în sumă totală de X lei, taxă ce era scadentă la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care s-a înregistrat.

Rezultă astfel că în cazul TVA scadența acesteia este pe data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care se încheie perioada fiscală respectivă, termen după care încep să se calculeze majorări de întârziere aferente.

Deoarece TVA stabilită suplimentar de inspecția fiscală în sumă de **X lei**, nu a fost achitată de societate la scadență, rezultă că în mod legal organul fiscal a stabilit în sarcina acesteia, prin Decizia de impunere nr. X/23.09.2009 majorări întârziere aferente TVA în sumă de **X lei**, calculate pentru perioada 01.01.2007 - 30.06.2009, deci după expirarea termenului scadent în care trebuie achitată taxa.

Întrucât TVA stabilită suplimentar prin Decizia de impunere nr. X/23.09.2009 a fost achitată în data de 02.10.2009 rezultă că în mod legal organele fiscale au calculat majorări aferente TVA până la data de 02.10.2009.

Referitor la susținerea contestației potrivit căreia, își întemeiază contestația pe dispozițiile art. 111 alin.1 și alin. 2 din OG 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, unde se menționează:

ART. 111

„Termenele de plată

(1) Creanțele fiscale sunt scadente la expirarea termenelor prevăzute de Codul fiscal sau de alte legi care le reglementează.

(2) Pentru diferențele de obligații fiscale principale și pentru obligațiile fiscale accesorii, stabilite potrivit legii, termenul de plată se stabilește în funcție de data comunicării acestora, astfel:

a) dacă data comunicării este cuprinsă în intervalul 1 - 15 din lună, termenul de plată este până la data de 5 a lunii următoare;

b) dacă data comunicării este cuprinsă în intervalul 16 - 31 din lună, termenul de plată este până la data de 20 a lunii următoare”.

(...)

Urmare textului de lege enunțat se reține că scadența creanțelor fiscale intervine la expirarea termenelor prevăzute de Codul fiscal sau de alte legi care le reglementează.

În speță, sunt aplicabile prevederile art. 136 din OG 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, unde se precizează:

„ART. 136

Organele de executare silită

(1) În cazul în care debitorul nu își plătește de bunăvoie obligațiile fiscale datorate, organele fiscale competente, pentru stingerea acestora, vor proceda la acțiuni de executare silită, potrivit prezentului cod.”

Se înțelege din acest text de lege că în situația în care debitorul nu își plătește de bunăvoie obligațiile fiscale datorate, organele fiscale competente, pentru stingerea acestora, vor proceda la acțiuni de executare silită, potrivit prezentului cod.

La art. 141 din OG 92/2003 privind codul de procedură fiscală , republicată, se stipulează:

ART. 141

Titlul executoriu și condițiile pentru începerea executării silite

(1) Executarea silită a creanțelor fiscale se efectuează în temeiul unui titlu executoriu emis potrivit prevederilor prezentului cod de către organul de executare competent în a cărui rază teritorială își are domiciliul fiscal debitorul sau al unui înscris care, potrivit legii, constituie titlu executoriu.

(1[^]1) În titlul executoriu emis, potrivit legii, de organul de executare prevăzut la alin. (1) se înscriu toate creanțele fiscale neachitate la scadență, reprezentând impozite, taxe, contribuții și alte venituri ale bugetului general consolidat, precum și accesoriile aferente acestora, stabilite în condițiile legii.

(2) Titlul de creanță devine titlu executoriu la data la care creanța fiscală este scadentă prin expirarea termenului de plată prevăzut de lege sau stabilit de organul competent ori în alt mod prevăzut de lege.

Conform anexei nr. 1 din Ordinul 972 din 13 iunie 2006 privind aprobarea formularului „Decizie de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală”, formularul trebuie să cuprindă o serie de elemente, printre care și faptul că:

„Prezenta reprezintă titlu de creanță”

Rezultă că Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală este titlu de creanță. Această precizare este menționată și în conținutul Deciziei de impunere nr. X/23.09.2009 de unde rezultă că și acest document este un titlu de creanță.

Potrivit acestor texte de lege, executarea silită a creanțelor fiscale se efectuează în temeiul unui titlu executoriu, deci titlul executoriu stă la baza executării silite. Titlul de creanță este titlu executoriu, dar la data la care creanța fiscală este scadentă prin expirarea termenului de plată. Rezultă astfel că executarea silită începe în momentul în care expiră termenul de plată a creanței stabilite prin titlul creanță.

Deoarece și Decizia de impunere nr. X/23.09.2009 (prin care s-a stabilit suplimentar în sarcina societății TVA în sumă de X lei și impozit pe profit în sumă de X lei) este titlu de creanță, rezultă că termenul de plată stabilit prin acesta – adică data de 20 a lunii următoare, respectiv 20.10.2009 – este data la care începe executarea silită și nicidecum data scadenței sumelor stabilite prin acesta.

Astfel, societatea avea termenul de a-și achita debitul în sumă de X reprezentând TVA și majorări de întârziere în sumă de X lei precum debitul în sumă de X lei reprezentând impozit pe profit și X lei reprezentând majorări de întârziere, stabilite prin Decizia de impunere nr. X/23.09.2009 până la data de 20.10.2009, termen după care organele fiscale competente procedează la acțiuni de executare silită.

Susținerea contestatoarei potrivit căreia *termenul de plată scadent pentru diferențele de obligații fiscale stabilite prin Decizia de impunere X/23.09.2009 este până la data de 20 octombrie 2009 plata făcându-se în data de 02.10.2009*, nu poate fi reținută, întrucât așa cum rezultă și din textele de lege mai sus, acest termen este data limită până la care se poate achita debitul și majorările de întârziere aferente, înainte de a se începe executarea silită. Acest termen de plată a sumelor stabilite suplimentar nu este termenul scadent pentru plata TVA și a impozitului pe profit, adică nu este data până la care se poate achita taxa fără a se calcula majorări de întârziere. Prin urmare faptul că organul fiscal a stabilit un termen de plată a sumelor stabilite suplimentar, nu exonerează societatea de la calcularea în continuare a majorărilor de întârziere datorate pentru neplata la scadență a taxei.

Având în vedere prevederile legale mai sus menționate, rezultă că în mod legal organul fiscal a stabilit în sarcina societății prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale nr. X din 13.10.2009, majorări de întârziere în sumă de **X lei** din care aferente TVA în sumă de **X lei** și aferente impozitului pe profit în sumă de **X lei**, drept pentru care urmează a se respinge contestația formulată de **SC X X SRL Suceava**, cu privire la această sumă, **ca neîntemeiată.**

Pentru considerentele prezentate în conținutul deciziei și în temeiul prevederilor art. 111, art. 119, art. 120, art.136, art. 141 din OG 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, art. 156² alin. 1 și art. 157 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare în perioada supusă verificării, ANEXA 1 din ordinul nr. 972 din 13 iunie 2006 privind aprobarea formularului „Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală”, coroborate cu prevederile art. 216 din Codul de procedură fiscală, republicată, se:

DECIDE

- **Respingerea** contestației depuse de **SC X X SRL** cu sediul în municipiul Suceava str. X X, nr. x, bl.x x, sc.x, ap.x, județul Suceava, împotriva Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale nr. X din 13.10.2009 întocmită de organele fiscale din cadrul Administrației Finanțelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii Suceava, emisă în baza Deciziei de impunere nr. X/23.09.2009 **privind suma de X lei** reprezentând majorări de întârziere din care aferente TVA în sumă de X lei și aferente impozitului pe profit în sumă de X lei, **ca neîntemeiată**.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Suceava, în termen de 6 luni de la data comunicării, conform procedurii legale.